

synes efter den omfattende Kommissionsbetænkning, som her er forelagt for os.

Naar jeg vender mig til Lovforslaget, skal jeg først standse ved Titelen, fordi den har noget at gøre med hele Sagen. Titelen lyder: „Forslag til Lov angaaende falsk Reklame og uhæderlig Konkurrence m. v.“ Jeg skal ikke standse ved, at det er to Fremmedord, som staa i denne Titel: „Reklame“ og „Konkurrence“. Jeg kunde tænke mig, at man dog havde forsøgt at oversætte disse paa Dansk. Tyskerne pleje ved saadanne Lejligheder at oversætte den Art Fremmedord paa Tysk og finde gode Udtryk for de fremmede Ord; vi have ikke fulgt dem i denne Henseende. Men saa er der den Mærkelighed her, at medens Titelen nævner falsk Reklame og uhæderlig Konkurrence, findes intetsteds i Lovforslaget noget af disse Begreber nævnt. Det vilde dog være ret naturligt, om Lovforslaget gav en Definition paa, hvad man skal forstaa ved „falsk Reklame“, og hvad man skal forstaa ved „uhæderlig Konkurrence“, men en saadan findes ikke i Lovforslaget. Hvad nu falsk Reklame angaar, er jeg ikke ganske klar over, hvad der menes dermed. Vil falsk Reklame sige, at Reklamen indeholder urigtige Angivelser, saaledes som der staa i § 1? Jeg vil gerne nævne Eksempler paa, hvad man kunde forstaa derved, og skal da nævne, hvad jeg ved Avislæsning i Morges blev opmærksom paa af den Slags. Jeg læste i en Avis, at ved en Auktion her i Byen skulde der sælges „gamle engelske Tinfade“. Nu er det jo muligt, at disse Tinfade hverken ere gamle eller engelske, og de ere maaske til syvende og sidst heller ikke af Tin; det er tænkeligt; jeg skal ikke paa nogen Maade udkaste nogen saadan Mistænkeliggørelse i og for sig af denne Auktionsannonce, men det er dog tænkeligt, og saa vil jeg gerne spørge: Er dette noget, som utvivlsomt falder ind under den falske Reklame, er det noget, som det ikke er tilladt at avertere? Og hvis det ikke er tilladt, kommer jeg til Hovedprincippet i Lovforslaget, som er dette, at naar visse strafbare Overtrædelser ifølge Lovforslaget finde Sted, saa skal Tiltale kun rejses, hvis denne Tiltale begæres af den forurettede. Nu vil jeg gerne spørge: Hvem er den forurettede ifølge Lovforslaget? Hvem er forurettet ved den falske Reklame? Hvis jeg skulde tro det, som her er blevet sagt, jeg tror af den første ærede Taler, saa er dette et Lovforslag, som skal værne Publikum. Vil dette saa sige, at enhver Bor-

ger eller Borgerinde her i Landet i og for sig er forurettet, naar der i en Annonce staaer noget, som er en urigtig Angivelse, og kan man altsaa paa Grund af denne urigtige Angivelse gaa til Politimyndighederne og begære Tiltale rejst mod den, som har offentliggjort denne Annonce? Er dette muligt? Hvis Publikum i og for sig forurettes ved falsk Reklame, kan saa enhver begære Tiltale rejst, eller skal den, der er forurettet, bevise, at han har lidt nogen Skade ved Forurettelsen? Saa kan det f. Eks. ikke nytte, at man kun henholder sig til Auktionsannoncen, saa maa man møde paa Auktionen og købe Tinfadet og, naar man har faaet det købt, faa opklaret, at det, som sagt, ikke er engelsk eller gammelt eller maaske ikke en Gang Tin, og saa forsøge Tiltale rejst paa dette Grundlag. Eller er den forurettede maaske i snævrere Forstand den næringsdrivende, som lider Skade ved den falske Reklame? Jeg kunde tænke mig det, thi i den tyske Lov gøres det, saa vidt jeg har kunnet læse det i Bilagene, gældende, at den forurettede — ogsaa i den tyske Lov er det saaledes, at alene den forurettede kan forlange Tiltale rejst — er den næringsdrivende, som fremstiller eller handler med Varer af samme eller lignende Art som dem, der omtales i den falske Reklame. Hvis der f. Eks. i Byen findes en Antikvitetshandler, som i sin Handel har ægte Tinfade eller noget, han udgiver derfor — mere behøves maaske endda ikke —, og han læser en saadan Annonce og derefter gaar hen paa Auktionsudstillingen og forvisser sig om, hvis han da forstaaer sig derpaa, at det er urigtigt, hvad der har staaet i Annonsen, er han saa forurettet, skadet i sin Næring, har han saa Ret til at gaa til Politimyndighederne og forlange Tiltale rejst mod Auktionsholderen, som har udsendt den falske Annonce? Jeg saa ogsaa i en Avis i Morges en Annonce om et „Renaissancemøblement“, som solgtes — jeg tror, det var i Adelgade — for 350 Kr. Jeg tør indestaa for, at dette Renaissancemøblement ikke med Hensyn til Tiden har særdeles meget med Renaissanceen at gøre, og det er ogsaa nærmest tænkeligt, at Forarbejdelsen i og for sig ikke har noget at gøre med de Stilarter i de forskellige Lande, som kunde tænkes betegnede som Renaissance. Det er altsaa en urigtig, en usandfærdig Angivelse, det kan der ikke være Tvivl om, og for saa vidt maa den falde ind under falsk Reklame. Kan saa enhver Kunstsnedker i Byen eller enhver Antikvitets-